

350

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 21 października 1964 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa przemysłowe resortu kultury i sztuki objęte planowaniem centralnym.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową (ust. 1) jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Gdy w dalszych przepisach zarządzenia jest mowa o artykułach nietypowych, oznacza to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

4. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa przemysłowe resortu kultury i sztuki objęte planowaniem centralnym uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Ceny artykułów (usług) nietypowych przy wartości zamówienia powyżej 100.000 zł wymagają po uzgodnieniu zatwierdzenia przez Ministra Kultury i Sztuki lub przez dyrektora zjednoczenia wiodącego, jeśli wykonawcą jest przedsiębiorstwo zgrupowane w tym zjednoczeniu.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcą i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.

4. Jeżeli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego (ust. 3) nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym z całości produkcji (ust. 3) jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji (§ 3) więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy, podlegający przelaniu na zasadach i w trybie przewidzianych uchwałą nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1963 r. Nr 35, poz. 175).

§ 5. 1. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę, lub na który ustalona została cena przez organ właściwy, dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiąganey na artykule typowym.

2. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych wypadkach (np. przy nietypowych skomplikowanych remontach i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), gdy w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na której podstawie uzgadniana jest wysokość limitu cen artykułu nietypowego.

2. W razie gdy określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny (ust. 1), za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Kalkulację artykułu nietypowego (§§ 3 i 5) wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. W razie gdy zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji (ust. 1) może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny (§ 2) następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. W ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń (ust. 2) wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny zarówno wykonawca, jak i zamawiający zawiadamiają nadzorujące je ministerstwo w ciągu 7 dni od daty wysłania bądź otrzymania pisma stwierdzającego, że cena nie została uzgodniona.

2. Zawiadomienie wykonawcy skierowane do nadzorującego ministerstwa jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym powinno być zaopatrzone w całokształt materiałów dotyczących bezskutecznego uzgadniania cen (§ 3 ust. 1 i § 8).

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, cenę artykułu nietypowego ustala minister nadzorujący wykonawcę w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny (§ 9 ust. 3) nie zostanie osiągnięte, cenę tę ustala Państwowa Komisja Cen, do której należy skierować wnioski o ustalenie ceny wraz z całością materiałów.

§ 11. Zarządzenie nie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych podległych Naczelnemu Zarządowi Kinematografii.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Kultury i Sztuki: T. Galiński